

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๐๓)

ออกตามความในพระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายที่ดิน

พ.ศ. ๒๔๙๗

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายที่ดิน พ.ศ. ๒๔๙๗ และมาตรา ๑๒ แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ให้ยกเลิกความในข้อ ๕ แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๐๐) ออกตามความในพระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายที่ดิน พ.ศ. ๒๔๙๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๕ รัฐมนตรีมีอำนาจกำหนดเงื่อนไขใด ๆ ไว้ในสัมปทานและกำหนดอายุสัมปทานตามที่เห็นสมควรแก่กิจการนั้น แต่ไม่เกินห้าสิบปี

เล่ม ๗๗ ตอนที่ ๖๖ ราชกิจจานุเบกษา ๕ สิงหาคม ๒๕๐๓

ในกรณีที่จะให้สัมปทานแก่ผู้ใดเกินยี่สิบปี ต้องได้รับ
อนุมัติจากคณะรัฐมนตรีก่อนเป็นราย ๆ ไป

สัมปทานบัตรให้จัดทำเป็นสำเนา เก็บรักษาไว้ที่กรมที่ดิน
หนึ่งฉบับ จังหวัดและอำเภอท้องที่แห่งละหนึ่งฉบับ และให้
ผู้รับสัมปทานถือไว้หนึ่งฉบับ ”

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๘ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๐๓

พลเอก ป. จารุเสถียร

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

หมายเหตุ - เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ
เพื่อสนับสนุนการลงทุนประกอบกิจการเกษตรกรรม อุตสาหกรรม ในการ
ขุดสัมปทานที่ดินของรัฐซึ่งใช้ทุนมาก และระยะเวลาดำเนินการที่ได้ผล
ตอบแทนในระยะยาว เช่น การที่จะรวบรวมชาวเขา ซึ่งมักเบียดทำลายป่า
บนภูเขาเพื่อปลูกพืชทำพืชไร่เดือนโดยไม่มีเขตจำกัดให้รวมกันเป็น
กลุ่มก้อน จัดทำพืชที่เหมาะสมแก่สภาพท้องที่ ถ้ารัฐจะดำเนินการแต่
ฝ่ายเดียวจะต้องลงทุนมาก ควรให้มีบุคคลซึ่งมีความรู้ความชำนาญ
หรือมีอาชีพในการนี้ได้รับสัมปทานที่ดินไปดำเนินการในระยะยาว จะได้
ผลดีแก่การเศรษฐกิจของประเทศ